

[Clausager.]

net falde tilbage til Indførsel af billigt udenlandsk Raasukker, der saa raffineredes her i Landet.

Det, jeg er uenig med Ministeren om, er altsaa Fremgangsmaaden. Men det skal ikke forstaas saaledes, at jeg ønsker, at Gennemførelsen af dette Lovforslag, hvis det vedtages, skal give til Resultat, at der dyrkes for lidt Sukker. Det ønsker jeg ikke, men jeg vil ikke have Medansvar for den Affattelse, Lovforslaget har, saa meget mindre som jeg mener, at det lægger Byrderne hovedsagelig paa Forbrugerne. Den Tale om, at Forbrugerne er beskyttet, giver jeg ikke meget for. Det første, de faaar, er Prisstigning; saa er der nogen Garanti for, at Prisen ikke gaar alt for højt op, medmindre der kommer Ændringer i Vekselskurserne.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, at alle de Beregninger, han har gjort over, hvordan det vil gaa med Statens Forhold ved en Produktion af lige saa meget Sukker som i Fjor og i Forfjor o. s. v., kan være meget rigtige; men han glemte fuldstændig een Ting: Statens forøgede Indtægt ved Indførsel af Sukker formedelst den forhøjede Raasukkertold, og han glemte fuldstændig Statens forøgede Indtægt ved den forøgede Chokolade- og Sukkervarebeskatning, som vi foreslaar. Jeg synes derfor, at det var en lovlig overfladisk Regnemaade, det ærede Medlem anvendte.

Jeg giver ikke saa meget for, at det ærede Medlem regner ud, at Staten skal et Aar af med 4 Mill. Kr., saa med 5 og saa med 2 Mill. Kr. for derefter at faa 2, 2 $\frac{1}{4}$ og 3 Mill. Kr. Husk paa, at i det Øjeblik Staten er inde med de laveste Priser, sætter vi nogen Erstatning ind gennem Forhøjelsen af Chokolade- og Sukkervareafgiften. Og kommer saa den Tid, da Staten faar nogle Penge af Dyrkerne, hvor meget bedre er den saa ikke stillet? Jeg synes derfor, det er forkert at sige, at den ikke faar Dækning. Man vil vel ikke forlange, at vi skal skaffe fuld Dækning paa det laveste Punkt og Udsigt til Indtægt, naar Priserne stiger. Jeg synes, at naar man betragter vort Ændringsforslag i det hele, maa man sige, at Staten ikke bliver daarligt stillet, navnlig naar man tillige tager Beskæftigelsesforholdene og Valutasituationen i Betragtning.

Det ærede Medlem stillede det Spørgsmaal: med hvilken Ret vil Staten til Tider tage noget fra Dyrkerne? Med den Ret, at

den til Tider giver noget. Man kan synes om Metoden eller ikke synes om den; det er en Sag for sig, men det er ikke saa helt ualmindeligt at have svingende Afgifter efter Tiderne, saa jeg kan ikke se, at der er det mindste i Vejen for at gøre, som vi foreslaar.

Det er meget sandt, at jeg har sagt i 1930, at enten man nedsætter Afgiften eller giver et direkte Tilskud, bliver ganske det samme. Men her er Forskellen den, at vel gives der Tilskud i Øjeblikket, men der tages eventuelt siden. Det er Forskellen, der er Balance i det, om end ikke helt; der er Chokolade- og Sukkervareafgiften til Hjælp til Gængæld.

Det ærede Medlem udtalte sin Tvivl om, at Chokolade- og Sukkervareafgiftens Forhøjelse vilde give saa meget, som vi har beregnet. Det kunde ikke stilles op som et simpelt Reguladetri-Stykke: 25 pCt. giver saa og saa meget, saa giver 33 $\frac{1}{2}$ pCt. saa og saa meget mere. Det er muligt, at det bliver knapt saa meget; men jeg er tilbøjelig til at tro, at denne Beskatning er en af de Luksusafgifter, der vil holde meget godt. Men jeg forstaar nok det ærede Medlems Tvivl, naar Talen er om Luksusafgifter, og deri kan jeg maaske finde Grunden til, at det konservative Parti er saa opsat paa at faa Afgifter paa almindelige Livsfornødheder; dem kan Befolkningen ikke smøge af sig. Det er vel deri, det stikker.

Jeg har saa en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, som dog til Dels ogsaa kan tage mine nu fremsatte Bemærkninger som Svar til ham. Jeg har ikke sagt, at vi ikke staaar inde for Tallene. Jeg har beklaget mig over, at vi ikke fik Svar paa, hvad det kostede at raffinere et Kilogram Sukker. Jeg vil ikke være med til at være uretfærdig. Jeg vil ikke være med til en negativ Beskyttelse for Raffinaderne. Men at vi ikke vil staa inde for Tallene, det er urigtigt. Det er klart, at vi vil staa inde for dem.

Det ærede Medlem mente, at vi skiltede med en Pris paa 1 Kr. 90 Ø. Det er en Udtalelse, i samme Retning som den, Ministeren fremsætter, naar han siger, at vi har gjort Overbud. Jeg kan ikke se, det er en gal Pris. Den ligger grumme tæt ved det, Flertallet ønsker: 1 Kr. 80 Ø. plus Fragtlettelse. Hvad er der i Grunden at tale om? Det er det ene som det andet; det er i hvert Fald saa lille et Beløb, at det ikke er værd at tale om.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen regnede ligesom det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse ud, hvor meget Staten skulde